

[**Edvard Sørensen.**]

være nogen Fare ved i Øjeblikket at gaa videre.

Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale Tingets Medlemmer at stemme for de af os — alene eller i Forbindelse med de Konservative — stillede Ændringsforslag.

Carlsen-Skiødt: De Ændringsforslag, der er stillet af hele Udvalget og tiltraadt af Indenrigsministeren, skal jeg ikke udtale mig om. Det samme gælder de Ændringsforslag, som et Mindretal, bestaaende af Venstre og de Konservative, har stillet, idet disse er omtalt af den ærede Ordfører for Venstre. Derimod vil jeg gerne knytte nogle Bemærkninger til de Ændringsforslag, der er stillet af det konservative Mindretal som selvstændige Forslag.

Det første er Ændringsforslaget under Nr. 2 til § 1. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen i, at § 1 er vel nok en af Lovforslagets allervigtigste Paragraffer, idet den i høj Grad omhandler de Arbejdsvilkaar, som de forskellige Kommuner kan arbejde under i Tilknytning til Nabokommunerne. Jeg vilde, ligesom det ærede Medlem sagde, have ønsket, at naar vi i denne Samling har Købstadkommunalloven og nu Landkommunalloven, vi da ogsaa havde haft Indlemmelsesloven til Behandling, idet de tre Love ligger tæt op ad hinanden. Vort Ændringsforslag under Nr. 2 omhandler et Distrikts Adskillelse fra en Købstad. Det er enslydende med Forslaget til Købstadkommunalloven. Vi har fra konservativ Side ment, at naar vi havde Spørgsmaalet om et Distrikts Adskillelse fra den Købstad, hvortil det hidtil har hørt, var det ogsaa naturligt, at man tog Spørgsmaalet om en eventuel Indlemmelse af et Distrikt under en Købstad under Overvejelse. Nu er Forholdet det, i Landkommunalloven i den gamle Købstadkommunallov af 1867, at det afgørende bliver, hvilken Stilling et saadant Distrikt tager til at blive selvstændig Kommune, der er overhovedet ikke taget Hensyn til, hvad Købstadkommunen ønsker. Vi har ment, at naar et saadant Spørgsmaal skulde afgøres administrativt, maatte baade Købstaden, Amtet og vedkommende Distrikt være enige. I saa Fald kunde den højtærede Indenrigsminister, naar ellers Forholdene talte derfor, træffe sin Afgørelse dette Spørgsmaal angaaende.

Noget lignende gælder vort Ændringsforslag Nr. 4, ligeledes til § 1, hvor der er Tale om Omdeling af Sognekommunernes Omraader. Vi har fra vor Side haft den

Opfattelse, at hvis der skulde gøres Indgreb i Sognekommunernes Grænser, hvorved en Kommune enten kunde svækkes eller gøres stærkere, saa maatte en saadan Omregulering ikke foretages, uden at samtlige Kommuner var enige derom og Amtets Biligelse forelaa, for saa vidt Omreguleringen skulde foretages administrativt af Indenrigsministeren. Det er dette, vort Ændringsforslag tager Sigte paa. Vi har dog anset det for rimeligt, at Smaaarealer kunde enten indlemmes eller adskilles administrativt, selv om Enighed *ikke* var til Stede, naar de ikke omfattede mere end en Tiendedel af Arealet eller en Tiendedel af Indbyggerantallet — altsaa uden at forelægge Spørgsmaalet for Rigsdagen.

Disse Ønsker havde vi ogsaa fremført i de Ændringsforslag, vi stillede til Købstadkommunalloven. Vi havde ved denne Lovs Behandling den Tilfredsstillelse, at Partiet Venstre kunde slutte sig til den Affattelse, vi havde givet Ændringsforslagene, og vi kunde derfor stille dem i Fællesskab. Til nærværende Lovforslag har Partiet Venstre stillet sine særlige Ændringsforslag, som er noget svagere end de af os stillede, men dog i det væsentlige tager samme Sigte, nemlig at Indenrigsministerens Myndighed noget begrænses, og at han i nogen Grad maa dele sin Magt med de stedlige kommunale Myndigheder og med Amtsraadet.

Jeg maa meget beklage, at Indenrigsministeren overhovedet ikke har villet gaa ind i Forhandling om dette særdeles vigtige Spørgsmaal. Hverken da Købstadkommunalloven var til Behandling eller ved nærværende Lovforslags Behandling har Ministeren ønsket at forhandle om Spørgsmaalet. Der havde ellers været Mulighed for at opnaa en tilfredsstillende Ordning, en ændret Affattelse af § 1, som kunde være tiltraadt ogsaa af andre end det konservative Folkeparti. Dette er ikke lykkedes, og jeg maa, som sagt, meget beklage, at Ministeren ganske har stillet sig afvisende overfor Forhandling.

Det andet betydelige Ændringsforslag, vi har stillet, er stillet til § 35 og omhandler Ligningen til Amtskommunerne. Der er af de to foregaaende Ordførere udtalt, at man ikke burde indføre Ligningsregler i denne Lov. Selv om der kan være lidt i denne Betragtning, vil jeg dog gerne fremhæve, at § 5 udtrykkelig bestemmer, at Amtsfondens Fornødenheder indtil videre skal tilvejebringes ved en Udskrivning paa fast Ejendom o. s. v. Altsaa, Spørgsmaalet er ikke fremmed for det foreliggende Lovfor-